

16.26x24.49	1/2	70	עמוד	המקומון רמת גן גבעתיים	24/08/2017	59963762-7
ריאציות על מרחק - מופע מחולמאיה ברינר - כוריאוגרפיה - 13550						

כוראוגרפיה מאיה ברינר, תושבת תל אביב, רק בת 36 אבל כבר הספיקה לעשות כמה פרויקטים גדולים בקריירה שלה. בין היתר היא הציגה את עבודותיה בפסטיבל ישראל, פסטיבל אינטימדנס, פסטיבל א'זאנר ופסטיבל הרמת מסך. כמו כן, היא הוזמנה להופיע בשנים האחרונות עם יצירותיה בספרד, באיטליה, בארצות הברית, בסין, בסניגפור ובגרמניה. ברינר נולדה בברקלי, קליפורניה, כשעלתה בגיל חמש עם הוריה לירושלים ידעה עוד אז שהחלום שלה הוא לרקוד. אחרי שסיימה את לימודיה באקדמיה במגמת מחול היא עברה לתל אביב ובצבא הייתה רקדנית מצטיינת. מאז הספיקה לעבוד עם גדולי הכוראוגרפים בישראל, נועה דר, עמנואל גת, רונית זיו, סער עזימי ורננה רז.

אחרי כמה שנים טובות בתחום היא החליטה לא לוותר על האהבה הנוספת שלה, קולנוע, והחליטה ללמוד את התחום בבית הספר "סם שפיגל". שם הכירה את בן זוגה ולימים בעלה, במאי דוקומנטרי ועורך. בזמן הלימודים החלו להיווצר עבורה הזדמנויות לשלב בין קולנוע ומחול.

מתוך ההבנה שהעניין האמיתי שלה הוא בחקר תקשורת דרך הגוף, ולא דווקא ריקוד עצמו, היא זכתה בפרס שרת התרבות ליצורים צעירים בתחום המחול והוזמנה להופיע עם יצירותיה בספרד, באיטליה, בארה"ב, בסין, בסניגפור ועוד. בסוף החודש תעלה עם המופע החדש שלה "וריאציות על מרחק" העוסק בחקר האינטימיות והתקשורת בין בני זוג על ידי שני אנשים שמתנדנדים, כאופן מטפורי וגם פיזית.

המופע מוצג ב"התיבה" בתצורת יפו. לדבריה, את החלל היא בחרה בגלל העובדה שאין זו במה, לא קיימת הפרדה בין הקהל לרקדנים. הקהל נמצא במעגל אינטימי וחווה את היצירה מפרספקטיבה אישית. כאופן שחושף את הרקדנים לקהל ולהפר. למה בחרת להעלות את המופע דווקא כיפוי?

"בחרתי באולם 'התיבה' בתצורת יפו, אולם שאין בו הרבה מופעי מחול, אבל הוא חלל מדהים ובעיקר מתאים מאוד ליצירה שלנו. הקהל במופע שלי אינו יושב מול במה שעליה רוקדים הרקדנים, אלא יושב במעגל מסביב לרקדנים. לצורך כך הייתי זקוקה לחלל מיוחד שיהיה מספיק גדול, אבל עדיין אינטימי, שלא תהיה בו את ההפרדה הברורה בין במה לבין קהל. זה חלק מאוד חשוב במופע והואילם של התיבה מספק את זה בצורה נפלאה".

מה מצב המחול בארץ?
 "זאת שאלה מורכבת. בסך הכל המצב הוא מצב של פריחה יצירתית מדהימה. יש פה יצירה בנפח מטורף, יש גם מגוון ומרחב של מחול בצורות ובנונים שונים ומיוחדים. יש פה מצד שני גם הרבה קושי, יש מלחמה אינסופית על תקציבים מצד אחד ועל קהל מצד שני. ניסיון תמידי לרכוש קהל חדש. לעניין אנשים בתחום הזה, תחום שהוא סופר מדגש וקומוניקטיבי, אבל נתפס לפעמים כאליטיסטי וכלא מתקשר".

אפשר להתפרנס מה?
 "כן. אבל בערוב מוגבל. האפשרות האמיתית של יוצרי מחול עצמאי להתפרנס נמצאת במופעים והזמנות מחול. כנוסף ליצירה העצמאית שלי, אני יוצרת כוראוגרפיה לתאטרון ועושה שיתופי פעולה שונים עם מדינות אחרות ובנוסף אני מלמדת תנועה ותאטרון בבית ספר בכפר הירוק".

העירייה מקיימת אותנו כאמנים

עיריית תל אביב תמכה במופע דרך המפעל לקידום פרויקטים מיוחדים, ובאופן כללי בדרך כלל תומכת במופעים של ברינר. "זה לא מובן מאליו, ואני שמחה על זה מאוד", היא אומרת. "אני חושבת שחלק מהייחוד של העיר הזאת היא הכמות העצומה והמגוון האדיר של חיי תרבות שקורים כאן, גם באולמות הגדולים אבל בעיקר בהמוני החללים הקטנים והפחות מוכרים שמייצרים תכנים לא פחות מעניינים. התמיכה העירונית הזאת

דברים שרואים מכאן

המופע החדש של מאיה ברינר, שיעלה היום (חמישי) ביפו, עוסק במרחק וקרבה, גוף ונפש • בריאיון ל"המקומון" מספרת ברינר, תושבת תל אביב, על ילדותה בירושלים ועל העבודה עם גדולי הכוראוגרפים בישראל

היא משהו שלא היינו יכולים ליצור בלעדיו, היא מקיימת אותנו כאמנים וגם כצרכני תרבות".

האם העירייה יכולה לעשות יותר לדעתך?
 "עוד חשיפה של מחול לקהלים שפחות מורגלים לראות מחול זה משהו שיכול לתרום גם לעיר וגם ליוצרי המחול. אני מנסה לזום בימים אלו סדרת מחול באחד מהתאטראות הגדולים שבדרך כלל הקהל שלהם נחשף לדברים אחרים, אני גם מופיעה באירועים כמו לילה לבן וחוצות מחול, אירועים שמתקיימים בחוץ ומתקשרים עם עם קהל חדש ומגוון".
 ברינר היא ירושלמית בנשמה. "נולדתי אמנם בארצות הברית, אבל גדלתי מגיל חמש ועד סוף התיכון בירושלים", היא אומרת. "למרות שיש לי יחסים מורכבים עם העיר הזאת, יש בה אווירה מיוחדת ושונה מכל מקום אחר בעולם".

את יכולה לפרט?
 "יש בעיר הזו ריח ותחושה ייחודית שיכולים ממש לרגש אותי. שלג בירושלים זה כמובן אחד הרגעים הכי מיוחדים ומרגשים בעיר הזאת. לילות שמחכים לשלג שיגיע והציפייה כשמזוים את הווילון ורואים את הלכן מתערכב באבן הירושלמית".
 איך האנשים בירושלים?
 "היא עיר מעורבת שמכילה מצד אחד הרבה יופי ומהצד

17x24.3	2/2	עמוד 71	המקומון רמת גן גבעתיים	24/08/2017	59963763-8
ריאציות על מרחק - מופע מחולמאיה ברנר - כוריאוגרפיה - 13550					

ברנר. הכירה את בעלה ב"סם שפיגל"
צילום: תמר לם

מיידים עלינו אבנים. כי הם היו תופסים את מה שאנחנו עושים בלי הקונטקסט של היצירה. זאת יצירה מאוד אינטימית. היא מדברת על יחסים, על גוף, על שיווי משקל בתוך מערכת יחסים של גבר ואישה והיא מתבססת על הדימוי משיר הנדנדה של ביאליק. אני מקווה להעלות את המופע גם בירושלים בהמשך, ואני לא חושבת שאבחר להופיע איתו בגשר המיתרים או במאה שערים בלי להעניק לקהל איזושהי הכנה או מצע למה שהם עומדים לראות. אני מעוניינת לדבר ולהופיע אל קהל שמעוניין לצלול איתנו למסע שהמופע הזה מציע. אם קהל מבין מה הוא מגיע לראות, ויכול להגיע פתוח לתת לרגש, לדימויים ולחוויה לחלחל, אני בטוחה שהמופע הזה ייגע בו, בין אם הוא ירושלמי או תל אביבי, דתי או חילוני, יהודי או ערבי."

המופע יעלה היום (חמישי) ומחר ב'התיבה' - שדרות ירושלים 19, תצורת יפן.
מחיר: 70 שקל.
רקדנים: רוני חדש, גלבע אגור.
עיצוב במה: זוהר שואף.
מוזיקה: אורי אבני.
תלבושות: שרון דובז'ינסקי.
הפקה: הילה גימלי.

השני את כל הקונפליקטים שקיימים במדינה הזאת, יש משהו בעירוב האנושי הזה שלא קיים בהרבה מקומות אחרים שמיחד נורא את ירושלים. אין כמו לנסוע באוטובוס בירושלים ופשוט להתכונן סביב על המדקס האנושי, כדי להתרגש מהמורכבות של המקום שאנחנו חיים בו. איפה את יותר מרגישה בבית, תל אביב או ירושלים?
"אני גרה בתל אביב מאז גיל 19, כל חיי הכוגרים, ועדיין קשה לי לענות בצורה חד משמעית על השאלה הזאת. אולי כי אני לא בטוחה שאני מרגישה בבית באף מקום."
בירושלים אפשר להעלות יצירות כאלה?
"מן הסתם אם היינו מופיעים מול קהל במאה שערים היו